

отиде камто свѣтый жьртенникъ (олтареь), за да разгльда единъ образъ свѣтица (икона), надъ трона дѣто стояхх нѣвци-ти, кой-то образъ бѣше му привлякхлѣ вниманіе, повече отъ другы-ты. Нѣ като прѣстжпи, вижда тамъ у ближния тронъ, еднж хубавж книгж подвързанж съ чьрвенж кожж, на кож-то листове ти бѣхж позлатени. Зема ж въ ржцѣ-ты си отваря ж, нѣ что да види! На първия листъ сьгльдва имя-то си написано саморжчно. Нему ся стори че сьнува; чюдение-то му бѣше толкози, чтото неможяше да си повѣрва очи-ты. Прѣобраца листове-ты на книгж-тж. Образа, что бѣше исписанъ въ края на книгж-тж, прѣдставляваше Господа нашего Іисуса Христа, кой-то благославяше дѣтца-та, както казва Свѣто Евангеліе. Разгльда тукъ-тамъ, прочитащѣ нѣкои молитвы, и нѣколко завѣщанія; сичко му ся струваше знаино, при това сичко ся стичяше въ помощь на памѣть-тж му. А! изывква съ растрѣперанъ гласъ, тази книга едно врѣмя бѣше моя;